

Thuis team: Nuenen 1

Bezoekend team: WLC 2

	Naam	Rating	1 ½ 0	Naam	Rating	1 ½ 0
1	Daniel Torn	1940	0	Peter Koymans	1990	1
2	Léon Driessen	1789	0	Henny Wilbrink	1844	1
3	Joop Bongers	1686	0	Jasper Krenning	1781	1
4	Rogier Hempelman	1645	0	Frank Albers	1889	1
5	Robert Hempelman	1528	½	Piet Koster	1796	½
6	John Vonk	1659	0	Leo van IJzendoorn	1712	1
7	Koos Rademaker	1727	0	Bas Roelen	1749	1
8	Hans Reusink	1589	0	Hans Baijens	1788	1
9						
10						
		Totaalscore	0,5		Totaalscore	7,5
		:			:	

Op 9 februari vertrokken wij met zijn achten richting Nuenen. Dat wij daadwerkelijk met acht spelers afreisden, mag een klein wonder genoemd worden. Nol vertrok naar het eerste team, David was er niet bij en Hans kon eigenlijk ook niet spelen. Toen ik Leo en Frank gevonden had om in te vallen (waarvoor dank heren!), kostte het ontzettend veel moeite om een derde invaller te vinden. Dat lukte dan ook niet. Daarom heb ik in paniek Hans nog maar eens gebeld om te vragen of hij toch kon spelen. Gelukkig was Hans bereid zijn oorspronkelijke plannen opzij te schuiven om ons in onze nood bij te staan, dank daarvoor!

Het schaken bleek op zaterdag veel minder lastig dan het bij elkaar zoeken van het team. Daar moet wél één kanttekening bij worden gemaakt. Wij hebben vandaag op een aantal borden ongelofelijk veel geluk gehad.

Ik dacht dat Jasper geen geluk nodig had in zijn partij. Het liep volgens mij allemaal redelijk vlot. Toen ik bij de analyse stond te kijken, werden er nog wel wat verbeteringen gevonden voor zwart, maar die maakten de stelling niet veel plezieriger. Een verdiende en soepele 0-1 voorsprong, toch?

Bord 3 Jasper

Deze zaterdag naar SV Nuenen alwaar een aantal oude bekenden klaar stonden (de schaakwereld is maar klein). Joop Bongers was mijn tegenstander, waar ik ooit eens tegen begonnen ben in club schaak.

Soms moet je als schaker jezelf her-uitvinden, dat wil zeggen dat je in alle bescheidenheid eerlijkheidshalve toegeeft dat je er compleet, maar dan ook compleet naast zit in de partij, en ook in de analyse. Bij dezen Joop, sorry dat ik er deze keer ééntje heb ontfutseld.

Hoe dan!? vragen meerdere mensen zich af, Jasper was na 23 zetten en anderhalf uur klaar, en had allerlei soorten mogelijkheden. Ook zwart zag dat zo, maar de computer ziet alles en dat ging als volgt:

Na 14.Pxe4 was het beter voor wit geweest om dames te ruilen en daarna Ld5 te spelen, (computer geeft aan Txd5 als optie) waardoor het gevaarlijkste stuk van zwart van het bord weg is. Hier zou ik spijt van krijgen.

Voortzetting: 15. Ld5 Pxf2 16. Kxf2 Tb8 17.Dc2 e6. De juiste zet voor wit om voordeel te behouden is Lb3. Maar ik dacht gezien het aantal pionnen van zwart, het vallen van h4, kan ik alle verdediging gebruiken, dus leek het mij gezonder om Lf3 te spelen. Dat kostte me 3 punten in de waardering en vanaf hier kon zwart de partij naar zich toe trekken.

Voortzetting: 18. Dxh4+ 19. g3 De7 20. g4, Wit moet iets, dan maar met intimidatie. Hierop had zwart beter 20...f5 kunnen spelen met groot voordeel (5 tegen 1 pion en Lb7 komt er ook nog aan) maar zwart was zo onder de indruk van g4 dat er a tempo gereageerd werd met 20.... hxg4.

De computer vond hier ook wat van, want zwart mag nu alles inleveren en gaat van +3.2 naar -1.2. Wit heeft zijn doel bereikt, om over de H-lijn aan te kunnen vallen. en zwart probeert er alles aan te doen, maar het drama voltooit zich in een subtiel , maar vrij abrupt einde

Voortzetting: 21. Pxg4 Dg5 22. Tag1 Df4 23.Th4 en zwart geeft op. De puzzelaar kan even kijken waarom dat gebeurde.

Goed, dat was dus het eerste gelukkige moment van de dag. Leest u rustig verder, er komt nog veel meer!

Henny zorgde voor de 0-2. Hij speelde met zwart tegen één van de sterkere spelers van Nuenen, dus ik was erg blij dat hij zo snel een mooie overwinning wist te boeken. Van zijn partij heb ik maar weinig gezien. Ik verwijs u derhalve graag naar de partij (met analyse) van Henny.

Frank was kort daarna klaar met zijn tegenstander. Dat ging niet heel soepel. Zijn stelling zag er lange tijd onplezierig uit. Frank vertelde mij achteraf dat hij dacht dat zijn tegenstander een aantal keer op duidelijk voordeel had kunnen komen. Toen de tegenstander dat naliet, verkreeg Frank een gelijke stelling. Toen ik zag dat hij niet in tijdnood was, wist ik al dat het goed ging komen. En dat bleek ook! De gelijke stelling werd al snel omgezet in een betere stelling en die werd rustig door Frank uitgeschoven, 0-3.

Bord 4 Frank

Met zwart kon ik vanuit de opening mijn tegenstander een geïsoleerde dubbelpion bezorgen, maar daarvoor had mijn tegenstander wel de nodige activiteit als compensatie. Gelukkig zette hij enkele malen niet op de meest energieke wijze voort en kreeg ik in het middenspel tevens een gedekte vrijpion. Vervolgens ontstond de mogelijkheid nog wat stukken te ruilen waardoor ik in een winnend dame eindspel kwam. De gedekte vrijpion noopte mijn tegenstander tot passiviteit waarna hij vervolgens machteloos stond tegen het opspelen van die pion en opgaf.

Hans zijn partij volgde hetzelfde patroon, alleen dan wat extremer. Hij zat naast mij, dus ik heb van zijn stelling wat meer meegekregen. Mijn inschatting is dat hij na een zet of vijftien minder goed staat. Het is allemaal niet rampzalig, maar volgens mij is het een stuk makkelijker spelen voor zijn tegenstander. Die liet het na om vanuit deze stelling voordeel op te bouwen, waardoor er weer een gelijke stelling ontstond. Toen Hans even later de kans geboden werd om een voordelige stelling te verkrijgen, greep hij die mogelijkheid met beide handen aan. Die mooie stelling schoof hij vervolgens naar een keurige overwinning, 0-4.

Bord 8 Hans

In een voor mij onbekende opening had ik ruimte gebrek op de damevleugel. Mijn tegenstander speelde goed en ik kwam niet in mijn spel.

Mijn tegenstander had kort gerokeerd en ik lang. Ik kon maar moeilijk druk opbouwen op zijn koningsstelling.

Terwijl mijn koning ongelukkig stond. Ik koos ervoor mijn koning naar e7 te spelen, omdat het centrum gesloten was.

Daar zou hij wat veiliger staan. Maar ik had ook nog steeds last van het ruimtegebrek op de

damevleugel.

Gedurende het middenspel kwam mijn tegenstander beter te staan. Volgens de computer zelfs beslissend beter.

Maar het was niet eenvoudig te zien hoe mijn tegenstander zijn betere stelling kon verzilveren. Ik zag het in elk geval niet, en mijn tegenstander ook niet.

Na een paar mindere zetten van mijn tegenstander kwam ik terug in de wedstrijd. Het stond toen ongeveer gelijk.

Toen speelde hij een beslissende fout, waardoor ik mijn dame kon activeren en er ineens serieuze dreiging op zijn koningsvleugel ontstond.

Hij had nog stevig tegenstand kunnen bieden, maar hij zag niet hoe hij de moeilijkheden moest oplossen.

Na een paar wanhopige zetten van mijn tegenstander, ontstond er een mat in 3 op het bord die hij mij ook liet uitspelen.

Zo stonden wij al vrij snel op een heel comfortabele voorsprong. Ik was er vrij zeker van dat Piet zijn stelling niet zou gaan verliezen. Ik schatte in dat hij remise zou gaan spelen. Leo stond ietsje beter, maar ik had geen idee of hij kansen had op de winst of dat hij in remise zou moeten berusten. Op Peter zijn bord was het chaos. Beide koningen liepen gevaar en ik had geen idee of Peter bezig was mat te zetten of mat gezet te worden. Op mijn bord had zich vlak na de opening een drama afgespeeld, maar ik begon langzaam een soort van aanval te ontwikkelen. Het was nog niet veel, maar heel misschien zou het nog iets kunnen worden.

Peter zorgde ervoor dat de overwinning werd binnengehaald. Hij had in het begin ogenschijnlijk niet al te veel moeite met zijn sterke tegenstander (1940). Al vrij snel had Peter een positioneel prettige stelling. De trots van zijn positie was het prachtige, gecentraliseerde paard. Ik telde de overwinning toen eigenlijk al. Ik had beter moeten weten. Op weg naar Nuenen vertelde Peter mij dat ik niet al te veel moest verwachten. Hij had al twee maanden nauwelijks geschaakt, dus hij wist niet hoe het met de vorm gesteld was. Misschien is dat de reden dat Peter zijn tegenstander vnauit deze comfortabele stelling liet ontsnappen naar een chaotische, tactische puzzel. Het was voor mij volkomen onduidelijk of Peter goed stond of niet. Echter, toen de tegenstander een fout maakte, sloeg Peter genadeloos toe, 0-5.

Bord 1 Peter

Ik begon de partij rustig en mijn tegenstander kwam al snel in de problemen. Hij kon niet meer rokken en stond eigenlijk uit de opening al dramatisch. Ik speelde niet helemaal zorgvuldig en daardoor bereikte mijn tegenstander toch een gelijkwaardige stelling. Nadat ik een onmiddellijk winnende tactische mogelijkheid miste, kwamen we terecht in een zeer scherpe stelling met D+T+L tegen D+T+L waar beide koningen in gevaar waren. Ik wist zijn gevaarlijke pion op h3 te winnen, waarna ik duidelijk beter stond. Toen mijn tegenstander vervolgens ook nog tactisch blunderde, was het meteen uit.

Ikzelf zorgde voor de 0-6. Ik ben één van de mensen die absoluut niet mag klagen over de hoeveelheid geluk die ik vandaag gehad heb. Ik verloor vlak na de opening twee centrumpionnen, zonder dat ik daar iets voor terug kreeg. Het enige voordeel van dit alles

was dat de pionnen mijn lopers niet meer in de weg stonden, maar dat was een heel schrale troost. Bij een gebrek aan welk plan dan ook, besloot ik met alles dat ik had op de koning van mijn tegenstander af te stormen. Objectief is dat een enorm slecht idee, maar ik moet toch wat. Mijn tegenstander speelde passief en vergat een aantal keren om lijnen voor mijn lopers en toren te sluiten. Daardoor kwam er zowaar een échte, gevaarlijke aanval van de grond. Deze sloeg in tijdnood door.

Bord 7 Bas

Een volkomen onterechte en onverdiende overwinning. Ik heb dit seizoen nog niet veel gestolen punten binnengehaald, maar dit is er écht eentje. In onderstaande stelling kunt u zien wat voor een ruïne ik van mijn stelling gemaakt heb.

Ik heb deze hopeloze stelling op het bord gekregen, omdat ik enkele zetten eerder een eenvoudige tussenzet heb overzien. Ach, ik had mij hier eigenlijk al neergelegd bij een nederlaag, maar onder het mom “opgeven kan altijd nog” besloot ik maar wat stukken richting de koningsvleugel van mijn tegenstander te sturen. Hopende, tegen beter weten in, daar nog wat verwarring te kunnen veroorzaken. In onderstaande stelling kunt u zien wat dat heeft opgeleverd.

Hoe ik van stelling 1 naar stelling 2 gekomen ben, is mij nog steeds een groot raadsel. Maar u hoort mij niet klagen. Ik vind het vervelend voor mijn tegenstander dat hij op deze manier heeft verloren, maar ik ben blij met het punt. Ik vrees dat ik al mijn geluk nu wel verbruikt heb, dus in de volgende ronde zal het beter moeten, veel beter!

Leo deed vandaag ook een kleine greep uit de gelukstrommel. Hij had een iets betere stelling, maar niet heel veel bijzonders. Zijn voorstel tot remise was derhalve prima te verklaren en te begrijpen. De Tegenstander van Leo besloot dat het niet het goede moment was om de strijd te staken en speelde door. Vrij snel daarna ging er ineens van alles fout, waardoor Leo de 0-7 kon laten noteren.

Bord 6 Leo

Aan bord 6 speelde ik met zwart tegen John Vonk, een oude bekende waar ik jaren geleden ook al eens tegen gespeeld heb. John confronteerde mij met een gesloten Siciliaan die ik eigenlijk niet zo goed ken. Toen ik het later naspeelde op de computer bleek tot mijn verbazing dat ik 8 zetten theorie had gespeeld en dat mijn tegenstander voor het eerst afweek. Het had niet veel om het lijf maar ik stond met zwart in een loopgravenoorlog na een zet of 14 licht in het voordeel. Het was razend ingewikkeld en toen wit na een wat onnauwkeurige zet van mij het centrum wist te openen en mijn sterke zwarte loper op g7 werd geruild dacht ik even dat ik slechter stond. Stockfish was echter niet onder de indruk en in de daarop volgende fase golfde de evaluatie wat op en neer zonder dat één van de twee een beslissend voordeel kreeg. Tijdens de partij kreeg ik wel in de gaten dat ik voldoende tegenspel had ondanks dat er weinig mogelijkheden waren om het initiatief naar me toe te trekken. De stelling bleef gesloten, er was één open lijn die wit beheerste en ik besloot om een remise aanbod te doen aangezien we op dat moment al met 4-0 voor stonden. Mijn tegenstander wilde doorspelen maar toen ik daarna op de damevleugel de a-lijn wist te openen en met mijn toren langs de a-lijn binnen kon komen kreeg hij daar spijt van, want er

kwamen allerlei tactische motieven in het spel. John speelde het niet nauwkeurig genoeg en toen ik met een zwarte toren op a1, mijn dame vanaf a7 op g1 kon plaatsen en de koning naar h3 moest vluchten stortte de witte stelling in elkaar. Ik won een stuk en in een hopeloze stelling gaf John enigszins gedesillustioneerd op. Ik blijf toch wel het gevoel houden dat ik vooral gewonnen heb vanwege de fouten van mijn tegenstander, niet door mijn eigen goede spel. Maar goed, het punt was binnen.

Ook Piet was zeer fortuinlijk. Hij had de hele partij beter gestaan en was druk bezig zijn stelling in winst om te zetten. Zijn verre vrijpion en loperpaar leken daar geschikt voor. Dat veranderde toen hij plotseling een paardvork toeliet, waardoor hij één van zijn lopers moest inleveren. Het had hem ook de partij moeten kosten, maar de tegenstander was vriendelijk voor Piet. Hij verzuimde een aantal keren een vrijpion te creëren en gaf in plaats daarvan een belangrijke pion weg. Ik dacht toen nog heel even dat Piet ook op winst kon gaan spelen, maar dat zou écht te veel geweest zijn. Zoveel geluk heeft geen enkele ploeg. De tegenstander van Piet wist de remise nog te redden, waardoor de stand 0,5-7,5 werd.

Bord 5 Piet

In een Siciliaanse partij laat ik d6-d5 toe. Om het initiatief te behouden ben ik genoodzaakt de dames af te ruilen.

Zwart ziet kans om ook de torens op de d-lijn af te ruilen, hiervoor krijg ik 2 lopers tegen loper en paard en wat vrijer spel.

Na omzichtig spelen worden de zwarte pionnen vastgelegd op de kleur van de loper. Hierna mis ik toch wel enkele betere zetten.

Op de 42e zet van zwart wordt bijgaande stelling bereikt. Helaas speel ik hier te voorzichtig 43. Ke3,

Ik had beslist Kg5 moeten proberen.

Na 60 zetten en 5 uur spelen is er nog niet veel aan de hand en heeft zwart inmiddels remise

voorgesteld.

Ik probeer toch verder te komen en dan volgt de eerste echte blunder (stukverlies).

Daarna denkt zwart snel te kunnen winnen door zijn looper tegen mijn paard af te ruilen.

Dat geeft me nog een kans op remise, want als mijn vrijpion op de b-lijn oprukt, moet die met zijn paard tegen gehouden worden.

Ik zie nog kans om de pionnen g6 en h5 te veroveren, maar dan is het toch wel echt remise, want mijn koning kan op de h-lijn opgesloten worden.

Met deze overwinning blijven wij meedoen om het kampioenschap. Inmiddels zijn wij ongedeeld tweede en hebben wij een ruime voorsprong op onze achtervolgers. Wij hebben twee matchpunten meer en meer bordpunten. De enige die nog boven ons staat is UVS. Dat team heeft 1 matchpunt meer dan dat wij hebben, maar heeft 1 bordpunt minder. Een misstap zou ons dus nog steeds het kampioenschap kunnen opleveren. Als Nuenen ons écht gelukkig wil maken, zorgen zij ervoor dat zij in de laatste ronde niet verliezen van UVS!

Bas